

Ὁ «ξένος» ὡς ὁ Χριστὸς

Ἄλησμόνητος Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὸν Πύργο Ἡλείας (6-7 Ἰουλίου 2008 ἐκ. ἡμ.)

ΜΕ ΤΗΝ ΧΑΡΙ τοῦ Κυρίου μας, κατὰ τὸ διήμερον 6-7/19-20 Ἰουλίου, ἐπραγματοποιήθη μία προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψις στὸν Πύργο Ἡλείας, στὸ Ἱερό Ἑσυχαστήριον τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, τοῦ ὁποίου πρῶσταται ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδριτὴς π. Γρηγόριος Ἀγιοκυπριανίτης.

Ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ εἶχε ἀποφασισθῆ κατὰ τὴν τελευταία Ζ΄ Συνεδρίασις Μελῶν τοῦ φιλανθρωπικοῦ μας Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», στὴν καθαρῶς ποιμαντικὴ προοπτικὴ ἢ *Ἡ΄ Συνεδρίασις* νὰ πραγματοποιηθῆ στὸν Πύργο, προκειμένου – ἐκτὸς τῶν ἄλλων – νὰ ἐνισχύσουμε μὲ τὴν ἀγαπητικὴ ἐν Χριστῷ παρουσίᾳ μας τίς μικρὰς Κοινότητές μας στὴν περιφέρεια.

* * *

Ἰπὸ τὴν πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κυρίου Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, μία ομάδα σαράντα πέντε περιπου εὐσεβῶν, μελῶν καὶ φίλων τοῦ Συλλόγου μας «Ὁ Ἅγιος Φιλάρετος», ξεκίνησε τὸ πρωτὶ τοῦ Σαββάτου 6/19 Ἰουλίου γιὰ τὸν Πύργο.

Συμμετεῖχαν δύο Μοναχοὶ Ἀγιοκυπριανῖτες (Γερο-Νεκτάριος, Γερο-Ἀντώνιος), τρεῖς Μοναχὲς Ἀγιοαγγελίτισσες (Ἀδελφὲς Σεραφεῖμα, Παρθενία, Ξένη), δύο Μοναχὲς τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀδελφὲς Ἰουστῖνα καὶ Παρασκευή), ὡς καὶ ἡ Ἀδελφὴ Ἰουστῖνα τοῦ Ἑσυχαστηρίου τῆς Παναγίας Ὁδηγήτριας Ἀχαρνῶν.

■ Ὁ χρόνος τῆς μακρᾶς διαδρομῆς ἦταν πλήρης πνευματικῶν ἐμπειριῶν, ἐν χαρᾷ, προσευχῇ καὶ ἀδελφικῇ θερμῇ ἐπικοινωνίᾳ.

Στόχος τῆς προσκυνηματικῆς μας αὐτῆς ἐκδρομῆς ἦταν νὰ ἐμβαθύνουμε –ὅπως ἐξηγγεῖλε ὁ Θεοφιλέστατος Ὁδηγός μας– στὸ θαυμάσιο χρυσοστομικὸ ρητό: «Εἰ μὴ ὡς τὸν Χριστὸν δέχη τὸν ξένον, μὴ δέξη» (PG τ. 51, στλ. 332. Πρὸβλ. τ. 62, στλ. 573-574).

Ἐν πρώτοις, ἐψάλαμε τὴν Παράκλησιν τοῦ Προστάτου Ἁγίου μας, τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος (Μνήμη: 1η Δεκεμβρίου), ἐνῶ ἡ ἱερὰ Εἰκόνα του ἐδέσποζε στὸ ἐκδρομικὸ λεωφορεῖο.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐσχολιάσθησαν διάφορα οἰκοδομητικὰ κείμενα ἄμεσα σχετικὰ μὲ τὸν στόχο τοῦ Προσκυνήματός μας.

Στὸ Αἴγιο, εἶχαμε τὴν μεγάλη εὐλογία νὰ προσκυνήσουμε μὲ ἱερὰ κατάνυξι καὶ δέος τὴν θαυμάσια **Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Τρουπητῆς** καὶ νὰ προσευχηθοῦμε ἐνώπιόν Της.

Τὸ μεσημέρι ἐγευματίσαμε στὸ Κατάκωλο, ἐπίνειο τοῦ Πύργου καὶ περὶ τὴν 6.30' μ.μ. ἐτελέσαμε τὸν ἀναστάσιμο Ἑσπερινὸ στὸ Ἱερό Ἑσχα-

στήριο τοῦ Ἁγίου Κυριανοῦ, στὰ προάστεια τοῦ Πύργου.

Μετὰ τὸν Ἑσπερινό, στὸ ἐπιμελημένο Ἄρχονταρίκι, πραγματοποιήθηκε ἡ *Ἡ Συνεδρίασις Μελῶν* τοῦ «Ἁγίου Φιλαρέτου», στὴν ὁποία εἶχαν δικαίωμα συμμετοχῆς καὶ λόγου πολλοὶ παριστάμενοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές, ὡς καὶ ὁ φιλοξενῶν ἡμᾶς π. Γρηγόριος.

Ἡ δραστήρια Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κυρία Εἰρήνη Ἀρχοντούλη ἀνεφέρθη διὰ μακρῶν στὰ πεπραγμένα τοῦ παρελθόντος μηνός: ἐπίσκεψις στὶς Φυλακὲς Τίρυνθας, βοήθεια πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν, ἀποφυλακίσεις κρατουμένων καὶ ἄλλα πολλὰ, γιὰ τὰ ὅποια διετεθήσαν συνολικῶς **8.000 Εὐρώ**.

■ Ὁ Θεοφιλέστατος ἀνεφέρθη καὶ πάλι στὸ κεντρικὸ μήνυμα τῆς ἐξορμήσεώς μας καὶ ἐπέμεινε στὴν καλλιέργεια τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν

Ἀδελφόν μας-ξένον, στό πρόσωπο τοῦ Ὁποίου πρέπει νά βλέπουμε αὐτόν τοῦτον τόν Σωτήρα μας: **«ξένος ἦμην, καί συνηγάγετέ με»!** (Ματθ. κε' 35).

* * *

Ἡ διανυκτέρευσις ἔγινε σέ ξενοδοχεῖο τῆς περιοχῆς καί τὸ πρωῖ τῆς Κυριακῆς ἐτελέσθη ὁ Ὁρθρος καί ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, κατὰ τὴν ὁποία ἡ δαψίλεια τῆς Χάριτος ἐπέπεσε ἐπὶ τὸ ἐκκλησίασμα τόσον αἰσθητά, ὥστε ἅπαντες ἠλλοιώθησαν τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν τοῦ Παρακλήτου.

■ Ὁ Θεοφιλέστατος προσέφερε τιμῆς ἔνεκεν, γιὰ τοὺς πολυειδεῖς ἀγῶνες του, ἓνα συμβολικὸ δῶρο στὸν κατασυγκληνιμένο π. Γρηγόριο, στό τέλος δὲ ἀνεφέρθη διὰ μακρῶν στὴν **γυναικεία ἀξιοπρέπεια**, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κυριακῆς καί ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀποστολικοῦ Ἀναγνώσματος: **«οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ**

θῆλν· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. γ' 27).

Ἡ μεσημβρινὴ τράπεζα στό Ἀρχονταρίκι τοῦ ὠραίου καί νοικοκυρεμένου Ἡσυχαστηρίου ἀπετέλεσε μία ἀκόμη εὐκαιρία πνευματικῆς ἐξάρσεως καί συσφίξεως τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν Προσκυνητῶν καί τοῦ μικροῦ ποιμνίου ἐν Πύργῳ.

■ Ἡ συμβολὴ τῶν Μοναζουσῶν ἦταν καθοριστικῆς σημασίας, διότι μὲ τις ἀγγελικὲς ὄντως ψαλμωδίες τοὺς μᾶς ἀξίωσαν νά γευθοῦμε τίς οὐράνιες τερπνότητες ἐν τῷ πνεύματι τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐν Χριστῷ χαρᾶς.

* * *

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν, εἶχαμε τὴν ἐξαιρετικὴν πράγματι εὐλογία νά προκνηήσουμε, στὸν παμμεγέθη ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου στὴν Πάτρα, τὴν **ἀγία Κάρα καί τὸν ἱερὸ Σταυρὸ τοῦ Πρωτοκλήτου**, προστάτου τῆς πόλεως, τὰ ὁποία ἐπεστράφησαν ἀπὸ τὴν Δύσι στὸν τόπο τοῦ Μαρτυρίου του τὸ 1964 καί τὸ 1980 ἀνιστοίχως.

Τὸ ὑπόλοιπο ταξίδι πρὸς Ἀθήνας συνεχίσθηκε μέσα σὲ προσευχητικό, οἰκοδομητικό καὶ φιλικὸ ἐν Χριστῷ κλίμα, ὥστε ἡ μεγάλη ἀπόσταση νὰ διανυθῆ ἀκόπως, πρὸς δόξαν Θεοῦ.

■ Μία ἀποτίμησις τοῦ ταξιδίου, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπιστροφῆς, ἀνέδειξε τὴν πλήρη ἐπιτυχία τῶν πνευματικῶν στόχων του, ὡς ἄλλω-

στε ἀπέδειξε καὶ τὸ ἐξῆς ἐνδεικτικό: ἅπαντες, ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πύργου, ἔχουν ζωντανὴ ἀκόμη τὴν αἴθησι τῶν θείων εὐλογιῶν, οἱ ὁποῖες τόσο πλουσίως ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν θαυμάσια αὐτὴ διήμερη προσκυνηματικὴ συνάντησι, εὔχονται δὲ νὰ ἐπαναληφθοῦν καὶ συνεχισθοῦν παρόμοιες ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις, «εἰς οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. δ' 12).

† Ὁ. Ὡ.Κ.